

Fericirea

Fericirea reprezintă acea stare de împlinire sufletească la un moment dat atinsă de om, fiind percepută în moduri diferite de fiecare dintre noi. De multe ori, fericirea, în ziua de astăzi este determinată de cauze exterioare, materiale, în timp ce adevărata fericire se regăsește cu ajutorul a ceea ce știm, ceea ce simțim.

Există în zilele noastre tendința de a spune că suntem fericiți doar prin simplul fapt că am dus la bun sfârșit o activitate, dar această fericire este una efemeră; pentru a trăi în această stare trebuie găsită din nou o sursă a acestei mulțumiri induse temporar.

Adevărata fericire, în adevăratul sens al cuvântului, trece de limitele naturalului și este numai a aceluia care știe să își educe propria persoană; omul care nu este dominat de orgoliu, care știe să facă diferența dintre rațional și irațional, care știe să își modeleze permanent sufletul, ducându-l spre o formă incompletă a perfecțiunii, va trăi într-o stare de beatitudine, de fericire absolută. Ca și spiritul uman, ceea ce îl face etern pe om, fericirea va deveni și ea una de lungă durată.

Totul pentru a fi fericit este o problemă de alegere. Dacă ne complacem în situația de a ne considera fericiți și în realitate nu suntem, vom trece prin viață nefiind capabili să interacționăm în totalitate cu lumea înconjurătoare. Drumul pe care mergem de-a lungul vieții este ales de noi și ni-l construim la fiecare etapă din viața noastră. Alegerea de a fi fericit sau nu, depinde numai de noi.